

Sygn. akt II Ka 230/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Marii Kempki

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2020 r.

sprawy **J. S.**

oskarżonego z art. 178a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 17 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 222/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 320 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 230/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 17 grudnia 2019 r., sygn. II K 222/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<ul style="list-style-type: none"> • obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, tj.: <ul style="list-style-type: none"> a) art. 4 kpk w zw. z art. 366 kpk w zw. z art. 167 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w szczególności w zakresie leków zażywanych regularnie i zażytych w dniu zdarzenia przez oskarżonego i niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu toksykologii, który miałby opracować swoją opinię na podstawie wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadka K. Z., T. P., E. T. celu określenia składu przedmiotowych leków, ich wpływu na obecność alkoholu w organizmie człowieka b) art. 170 § 1 i 3 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego odnośnie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego toksykologa poprzez wskazanie, iż dowód ten zmierza do „przewlekłości” 	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>postępowania w sytuacji, gdy był on niezbędny celem ustalenia okoliczności faktycznych w sprawie oraz stanu nietrzeźwości lub nie oskarżonego</p> <p>c) art. 170 § 1 i 3 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego odnośnie dowodu z zeznań świadków: K. Z., T. P., E. T. na okoliczność zażywanych przez oskarżonego leków oraz okoliczności zdarzenia z dnia 16 luty 2019 r.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie; • odnosząc się bezpośrednio do zarzutów o charakterze proceduralnym, na które powołał się skarżący, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż w przekonaniu Sądu Odwoławczego, orzekając w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Garwolinie - wbrew wywodom zawartym w apelacji - przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy. Przede wszystkim, w toku procedowania Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu, respektując przy tym naczelne zasady procesowe, a w tym: prawdy materialnej, bezstronności (art. 4 kpk), regułę in dubio 		

pro reo oraz zasadę swobodnej oceny dowodów, w konsekwencji czego, dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy;

- w ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy zasadnie oddalił wnioski dowodowe obrońcy oskarżonego. Po części ich przeprowadzenie było zbędne, po części zaś nie miały one istotnego znaczenia w sprawie. Wskazać w tym miejscu należy, iż o dopuszczeniu określonego dowodu nie decyduje subiektywne przekonanie wnioskodawcy o istotności dowodu, ale obiektywne i weryfikowalne przekonanie organu, iż dowód ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok SN z 20.08.2015 r., SNO 44/15, LEX nr 1771721). Przyjmuje się w orzecznictwie, że: „Sąd nie może być związany ani gołosłownie, ani też dowolnie sformułowanymi wnioskami dowodowymi. Przyjęcie założenia, że sąd ma powinność uwzględniania każdego wniosku dowodowego przy jakimkolwiek uwiarygodnieniu związku tego dowodu z przedmiotem postępowania i luźnym określeniu miejsca, gdzie ten dowód może się znajdować, prowadziłyby do sytuacji ad absurdum (...). Nadużyciem uprawnień sądu – prowadzącym do uchybienia zasadzie szybkości postępowania, uchybienia dyrektywie rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, uchybienia zasadzie ekonomiki

procesowej i uchybienia elementarnym regułom prakseologii - będzie również bezzasadne uwzględnienie wniosku dowodowego i bezefektywne podejmowanie czynności procesowych niezdatnych do realizacji celu głównego, to jest rozstrzygnięcia bez zbędnej zwłoki o kwestii prawnej odpowiedzialności oskarżonego" (wyrok SA we Wrocławiu z 16.02.2006 r., II AKa 347/05, LEX nr 171991). Podkreślić należy, iż niedopuszczalne jest prowadzenie postępowania dowodowego niejako „na wszelki wypadek”, dla sprawdzenia, czy za pomocą kolejnych dowodów da się wysnuć alternatywne, choćby najbardziej nieprawdopodobne wersje zdarzenia (postanowienie SN z 31.05.2016 r., III KK 173/16, LEX nr 2057624; postanowienie SN z 26.04.2013 r., III KK 42/13, LEX nr 1331333). Dowody dopuszcza się w celu udowodnienia konkretnych okoliczności, a nie w celu sprawdzenia hipotezy wnioskodawców czy ewentualnie nie okażą się przydatne w postępowaniu (wyrok SA w Warszawie z 21.02.2014 r., II AKa 3/14, LEX nr 1448637). Mając powyższe na uwadze uznać należało słuszność procedowania Sądu I instancji, w tym oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego odnośnie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego toksykologa oraz dowodu z zeznań świadków: K. Z., T. P., E. T. na okoliczność zażywanych

przez oskarżonego leków oraz okoliczności zdarzenia z dnia 16 lutego 2019 r. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż przyjmowanie leków na bazie alkoholu nie wymaga opinii specjalisty dla dokonania ustaleń istotnych w sprawie, bowiem oskarżony był zobowiązany przed rozpoczęciem jazdy upewnić się, czy przyjmowane leki nie wpływają na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wymienione przez oskarżonego farmaceutyki w swoim składzie zawierają alkohol, z czego każdy użytkownik musi zdawać sobie sprawę, wobec czego ich zażycie nie może zwalniać oskarżonego od odpowiedzialności za prowadzenie pojazdu po ich zażyciu. Dotyczy to wszystkich medykamentów (jak antybiotyki), co do których występują przeciwwskazania do ich łączenia z alkoholem, bo mogą mieć ewentualny wpływ na stężenie alkoholu w organizmie (który nota bene nie jest tak istotny, by przy niemałym stężeniu, stwierdzonym u oskarżonego, mógł mieć znaczenie decydujące z punktu widzenia odpowiedzialności za przestępstwo). Słusznie Sąd nie brał pod uwagę twierdzeń o wypalonym papierosie, który nie mógł mieć wpływu na wynik drugiego i trzeciego badania, wykonywanych blisko godzinę po pierwszym. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności, na jakie miałoby być przesłuchani wskazani w zarzucie świadkowie, uznać można było za udowodnione wyjaśnieniami oskarżonego.

W kontekście dopuszczenia dowodu z zeznań świadka E. T. wskazać należy, iż jako lekarz przepisywała ona oskarżonemu leki, nie była natomiast świadkiem ich zażywania, zatem nie sposób uznać dowodu z jej zeznań jako przydatnego dla ustalenia czy i jakie leki oskarżony rzeczywiście przyjął;

- Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim uznał, iż stanowią one linię obrony, która w realiach niniejszej sprawy nie może się ostać. Należało mieć w polu widzenia, iż wyjaśnienia oskarżonego ewoluowały. Składając je po raz pierwszy oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, mimo iż do protokołu badania stanu trzeźwości podał, że pół godz. przed pierwszym badaniem pił likier w ilości ok. 0,20 mg (l?). W toku rozprawy oskarżony przyznał się do prowadzenia pojazdu po użyciu alkoholu (k. 57v), wskazując przy tym, iż po wypiciu dwóch kieliszków wódki zażył nervosol, przepłukał usta płynem Dentosept, zapalił papierosa, ponadto wcześniej zażywał jeszcze antybiotyk, amol i glóg. Sąd Okręgowy podziela stanowisku Sądu I instancji, iż znamionym w kontekście oceny przedmiotowych wyjaśnień było, iż oskarżony nie wskazywał wcześniej na powyższe okoliczności. Ilość oraz rodzaj substancji, jakie miał zażyć oskarżony nie pozwalały przyjąć, iż nie

<p>mogło to pozostać w pamięci oskarżonego, co wpływa na ocenę wiarygodności dowodu z jego wyjaśnień;</p> <ul style="list-style-type: none"> • w ocenie Sądu Okręgowego prawidłowa ocena całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków, w tym funkcjonariuszy Policji, a także protokół badania stanu trzeźwości, dała podstawy do uznania, iż w realiach niniejszej sprawy spełnione zostały znamiona czynu z art. 178 a § 1 kk, tj. prowadzenia przez oskarżonego pojazdu w stanie nietrzeźwości 		
Wniosek		
<ul style="list-style-type: none"> • uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie, wobec konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości • na wypadek nieuwzględnienia w/w wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu 	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<ul style="list-style-type: none"> • ze względu na bezzasadność podniesionego przez obrońcę oskarżonego zarzutu, wniosek apelacyjny nie mógł zostać uwzględniony 		

Lp.	Zarzut	
2	<ul style="list-style-type: none"> • błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na uznaniu, iż „kwestia przyjmowania leków nie miała w tej sprawie znaczenia”, podczas gdy okoliczność przyjęcia przez oskarżonego leków, których skład mógł wpłynąć na obecność stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego miała istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz przypisania mu zarzucanego aktem oskarżenia czynu 	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut podniesiony przez obrońcę oskarżonego należało uznać za bezzasadny; • w realiach niniejszej sprawy brak było podstaw do stwierdzenia tzw. „błędu dowolności” w poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleniach faktycznych. Zarzut odwoławczy błędu w ustaleniach faktycznych nie może polegać wyłącznie na polemice z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd I instancji. Skarżący nie wykazał, aby zasadność ocen i wniosków, wprowadzonych przez Sąd Rejonowy z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiadała prawidłowości rozumowania, z uwzględnieniem wskazań 		

wiedzy i doświadczenia
życiowego;

- Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, na którym oparł poczynione w sprawie ustalenia faktyczne. Nie sposób podzielić zarzutów skarżącego, dotyczących błędnego ustalenia przez Sąd stanu faktycznego, kiedy to ustalenia te zostały poczynione na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i którego ocena nie nasuwa jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu II instancji;
- w ocenie Sądu Odwoławczego Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co doprowadziło do uznania, iż kwestia przyjmowania przez oskarżonego leków nie miała w tej sprawie znaczenia. Wskazać należy, iż w doktrynie i orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż jeśli Sąd meriti nie naruszył żadnego z przepisów ze sfery gromadzenia i oceny dowodów, to brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń faktycznych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 lipca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt II AKa 171/15). Zgodnie bowiem z powszechnie akceptowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej

<p>analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1974 roku w sprawie o sygnaturze akt II KR 114/74). Mając na względzie, iż Sąd I instancji dokonał należytej oceny zgromadzonego w toku sprawy materiału dowodowego, to ustalenia faktyczne poczynione w niniejszej sprawie uznać należało za prawidłowe</p>		
<p>Wniosek</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie, wobec konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości • na wypadek nieuwzględnienia w/w wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • ze względu na bezzasadność podniesionego przez obrońcę oskarżonego zarzutu, wniosek 		

apelacyjny nie mógł zostać
uwzględniony

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
całość wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 17 grudnia 2019 r., sygn. II K 222/19	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<ul style="list-style-type: none"> • bezzasadność wniesionej apelacji w tym względzie i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	<ul style="list-style-type: none"> na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł opłaty i kwotę 20 zł wydatków za postępowanie odwoławcze

7. PODPIS